

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobkyně **D.K.**, nar. XX, bytem D. 935, Č. L., zastoupené matkou J.Z., bytem tamtéž, právně zastoupené JUDr. Marií Nedvědovou, advokátkou se sídlem Sokolská 295/37, Česká Lípa, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2013, č. j. KÚLK 1893/2013/ODL/28/2/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 1. 2013, č. j. KÚLK 1893/2013/ODL/28/2/2012 se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu v České Lípě (dále též „správce poplatku“) ze dne 30. 5. 2012, č. j. MUCL/30093/2012, jímž nebylo vyhověno její žádosti o zastavení daňové exekuce.

Žalobkyně v žalobě namítá, že jako nezletilá nemohla před správcem daně samostatně jednat, neboť nemá způsobilost vlastními úkony nabývat práva a brát na sebe povinnosti. Je v péči matky, která v souladu s § 10b odst. 1, písm. a) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (dále jen „zákon o místních poplatcích“) měla jako společný zástupce za domácnost platit příslušný místní poplatek. Žalobkyně je přesvědčena, že ani matka ani otec ji nemohli v řízení zastupovat, neboť její zájmy jsou v tomto řízení se zájmy rodičů v kolizi. Správce daně měl proto za povinnost požádat místně příslušný Okresní soud v České Lípě o ustanovení kolizního opatrovníka, který by její zájmy hájil a jemuž mělo být také doručováno. To se však nestalo, doručováno nebylo ani zákonným zástupcům ani

opatrovníku. Rozhodnutí (poznámka soudu: žalobkyně má zřejmě na mysli exekuční příkaz) je proto ztíženo zásadní procesní vadou a je proto nutné ho považovat za absolutně neplatné. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné i proto, že účet u Komerční banky, a.s., který mám být exekucí postižen, není v rozhodnutí nijak specifikován. Tento účet slouží k placení výživného pro nezletilou a s ohledem na její zájmy by byl k jakémukoliv nakládání s prostředky na tomto účtu nezbytný souhlas opatrovnického soudu. I z tohoto důvodu považuje rozhodnutí za nevykonatelné. Jsou tak dány důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí podle § 181 odst. 2 písm. a), b) a j) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Žalobkyně proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitce, že nebyl specifikován účet u Komerční banky, a.s., který má být postižen exekucí, žalovaný konstatoval, že nevidí důvod, proč by rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce mělo tento údaj obsahovat. Nařízení daňové exekuce se provádí vydáním exekučního příkazu, který obsahuje podle § 102 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena, a další náležitosti podle § 178 daňového řádu. Specifikace účtu, který má být postižen exekucí, v rozhodnutí není podle § 102 daňového řádu povinnou součástí rozhodnutí.

Z předloženého správního spisu soud ověřil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávané věci.

Dne 15. 9. 2006 vyzval správce poplatku žalobkyni dle § 44 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní“), aby mu sdělila, zda trvají podmínky k poplatkové povinnosti místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2003-2005 v souvislosti s nedoplatkem za toto období, který činí 1 464 Kč. Výzva byla adresovaná žalobkyni, doručovaná byla její matce, paní J. Z. Písemnost byla zaslána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, který na nedoručenou zásilku vyznačil na zadní straně obálky, že adresát je neznámý. Na základě tohoto zjištění doručil správce poplatku výzvu veřejnou vyhláškou. Následně vydal dne 8. 4. 2008 platební výměr č. 2789 na místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „místní poplatek“) ve výši 4 392 Kč za období 2003-2005. Písemnost byla opět zaslána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, opět se jí nepodařilo doručit a musela být doručena veřejnou vyhláškou. Další výzvu podle § 44 zákona o správě daní vydal správce poplatku dne 2. 7. 2009 a i tato výzva byla doručena veřejnou vyhláškou. Následně vydal správce poplatku platební výměr č. 55 na místní poplatek ve výši 4 428 Kč za období 2006-2008 a platební výměr č. 3506 na místní poplatek ve výši 1 476 Kč za období roku 2009. I tyto platební výměry byly doručovány zákonnému zástupci, tj. matce, na adresu trvalého pobytu D. 935, Č. L. Písemnosti se nepodařilo doručit, doručující orgán opakovaně označil na obálce, že adresát je neznámý, a proto je správce poplatku doručoval veřejnou vyhláškou.

Na základě těchto platebních výměrů vydal správce poplatku dne 30. 3. 2012 exekuční příkaz č. j. MUCL/22711/2012 na částku 10 296 Kč. Žalobkyně se v zákonné lhůtě proti

tomuto exekučnímu příkazu odvolala. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 5. 2012, č. j. KÚLK 37487/2012/ODL/14 odvolání žalobkyně zamítl a exekuční příkaz potvrdil.

Následně zaslala žalobkyně dne 31. 5. 2012 správci poplatku návrh na zastavení daňové exekuce, odklad daňové exekuce a prominutí daňového nedoplatku. Správce poplatku vydal dne 6. 6. 2012 rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce, č. j. MUCL/30093/2012, rozhodnutí o návrhu na odklad daňové exekuce č. j. MUCL/30093/2012 a rozhodnutí o zastavení řízení o prominutí poplatku č. j. MUCL/30093/2012. Žalobkyně se proti těmto rozhodnutím neodvolala, ale podala proti nim správní žalobu, která byla krajským soudem odmítnuta a věc vrácena k projednání odvolacímu orgánu.

Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že odvolání proti rozhodnutí správce poplatku zamítl a rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce ze dne 6. 6. 2012 č. j. MUCL/30093/2012 potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nezletilé dítě může mít práva a povinnosti (zejména pohledávky a dluhy) stejně, jako každá jiná fyzická osoba. Rozdíl je pouze v tom, že dospělý může vlastním právním jednáním neomezeně práva a povinnosti nabývat, zatímco nezletilé dítě je způsobilé jen k takovým úkonům, které jsou přiměřené, rozumové a volní vyspělosti odpovídající věkové kategorii nezletilého, v ostatním ho zastupují rodiče. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že v daném případě nebyl důvod k ustanovení opatrovníka dle § 37 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, protože bylo v zájmu obou rodičů, zejména pak matky, s níž nezletilá sdílí společnou domácnost, aby byl poplatek řádně uhrazen a nedošlo tak k nepříznivým dopadům spojeným s jeho vymáháním. Povinnost platit místní poplatek za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vzniká každé fyzické osobě na základě § 10b odst. 1 písm. a) zákona o místních poplatcích s tím, že za domácnost je může platit společný zástupce. Pokud tomu tak však není, vzniká povinnost k jeho zaplacení jednotlivým členům domácnosti bez ohledu na jejich věk nebo způsobilost k právním úkonům ze zákona. Omezená způsobilost nezletilého nabývat vlastním jednáním práva a povinnosti tedy nehraje žádnou roli, protože ke vzniku tohoto závazku není zapotřebí žádného právního úkonu. Procesní nezpůsobilost žalobkyně pro vyměřování z důvodu nízkého věku si byl správce poplatku vědom, a proto veškeré písemnosti určené žalobkyni, doručoval její zákonné zástupkyni. Není pravda, že by exekované platební výměry č. 2789, 55 a 3506 nebyly řádně doručeny, všechny platební výměry byly neúspěšně doručovány poštou na adresu trvalého pobytu zákonného zástupce a následně doručeny veřejnou vyhláškou v souladu s daňovým řádem. Pokud žalobkyně namítá, že k nakládání s prostředky na jejím účtu postiženém exekucí bylo zapotřebí souhlasu soudu, žalovaný s touto interpretací nesouhlasí. Souhlas soudu je vyžadován pro nakládání s tímto účtem ze strany zákonných zástupců podle § 28 občanského zákoníku, pro správce daně to však neplatí. Žalovaný uzavřel, že odvolací námítka žalobkyně neshledal důvodnými a nezjistil ani žádné jiné pochybení, na základě kterého by byl nucen prohlásit napadené rozhodnutí za nezákonné.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterým je soudu v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Dle § 181 odst. 2 daňového řádu správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud:

- a) pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky,
- b) odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena,
- c) povolí posečkání úhrady nedoplatku,
- d) bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci,
- e) zaniklo právo vymáhat nedoplatek,
- f) předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů,
- g) by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi,
- h) dlužník, jehož mzda je exekučována, nepobírá nejméně po dobu jednoho roku mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny,
- i) bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo
- j) je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.

Žalobkyně dovozuje, že v daném případě existují důvody pro zastavení exekuce dle písm. a), b) a j) tohoto ustanovení.

Podle písm. a) je důvodem zastavení daňové exekuce okolnost, že pro její nařízení nebyly splněny zákonné předpoklady. Základním věcným předpokladem nařízení exekuce je existence exekučního titulu; mezi další náleží jeho vykonatelnost, a to jak formální, tak materiální; zachování lhůty pro vymáhání; postižitelnost předmětu exekuce; a dodržení pravidel směřujících k ochraně dlužníka, uvedených v § 263 a § 264 o. s. ř. Byla-li exekuce nařízena, přestože kupř. rozhodnutí, jež bylo exekučním titulem, bylo nicotné nebo nebylo formálně či materiálně vykonatelné, musí být taková exekuce zastavena.

Žalobkyně v žalobě především namítá, že měla být v průběhu celého řízení zastoupena kolizním opatrovníkem, kterému mělo být také doručováno.

V projednávané věci jsou exekučním titulem platební výměry č. 2789, č. 55 č. 3506. Žalobkyni byla ve správním řízení zastoupena matka, jako zákonným zástupcem a té byly tyto platební výměry také v souladu s daňovým řádem doručovány. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo doručit platební výměry na adresu místa pobytu matky, neboť provozovatel poštovních služeb opakovaně označil, že adresát je neznámý, byly platební výměry

doručovány veřejnou vyhláškou [§ 44 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) daňového řádu]. Odvolání proti platebním výměrům podáno nebylo, jsou tak pravomocné a vykonatelné. Pokud žalobkyně namítá, že měla být v řízení zastoupena kolizním opatrovníkem, lze jen konstatovat, že touto námitkou se soud v tomto řízení zabývat nemůže, neboť i kdyby z tohoto důvodu řízení, jež předcházelo vydání exekučního příkazu, bylo postiženo vadou, nezakládala by tato skutečnost důvod pro vyhovění návrhu na zastavení exekuce. Při posuzování otázky vykonatelnosti podkladového rozhodnutí je významné pouze tvrzení, že platební výměry nebyly řádně doručeny ani matce, kterou však, jak bylo vysvětleno shora, soud za důvodnou nepovažuje.

Žalobkyně dále namítla, že účet, jež má být exekucí postižen, slouží k placení výživného pro nezletilou, a k nakládání s prostředky na tomto účtu tak měl být vyžádán souhlas opatrovníckého soudu. Ani tato námitka však není důvodná, neboť z žádného právního předpisu nevyplývá, že by správce daně při nařízení exekuce takovou povinnost měl. Ustanovení § 28 občanského zákoníku, který má zřejmě žalobkyně na mysli, dopadá na zcela jiné případy, neboť upravuje nakládání s majetkem nezletilého ze strany zákonných zástupců.

K námitce, že exekuční příkaz neobsahuje specifikaci účtu nezletilé, jež má být exekučně postižen, lze odkázat na § 102 odst. 1 a § 178 odst. 2 daňového řádu, které náležitosti výroku exekučního příkazu upravují. Specifikace účtu, který má být postižen exekucí, není podle § 102 ani § 178 odst. 2 daňového řádu povinnou součástí rozhodnutí. Soud však považuje za nutné zdůraznit, že ani případné formální nedostatky exekučního příkazu, by nebylo možno podřadit pod shora vyjmenované důvody pro zastavení daňové exekuce.

Z čeho žalobkyně dovozuje, že odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena [§ 181 odst. 1 písm. b)], z žaloby nevyplývá. Soud pak ze správního spisu neshledal žádnou skutečnost, která by pod citované ustanovení šla zařadit.

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, rozhodoval přitom podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když žalobkyně s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasila a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřil s tímto postupem soudu nesouhlas.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 9. října 2013

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu